

De tegenkracht moet, opnieuw, vanuit de Schilderswijk zelf komen

door Adri Duivesteijn (oud-wethouder en Eerste Kamerlid)

Het was weer eens zover. De Schilderswijk was opnieuw wereldnieuws in Nederland. Ging het heel vroeger over de rellen rondom oud en nieuw, in 1969 om de KRO-film 'Mensen van goede wil' van Hans Koekoek die door de wijk bepaald niet werd ervaren als positieve reclame, de acties tegen de verpaupering van de wijk, de al dan niet vermeende jihadisering van de Driehoek..... om dan nu te gaan over de uit de hand gelopen demonstraties tegen het toenemend geweld in het Midden-Oosten. De echte religie ging niet eens zozeer over het feit dat er werd gedemonstreerd. De beelden uit het Midden-Oosten zijn zo afgrijselijk dat een protest volstrekt gerechtvaardigd is om aandacht te vragen voor het lot van de vele vaak weerloze slachtoffers. Nee, de rel zelf kwam voort uit de aanwezigheid van pro-IS/ISIS-sympathisanten wat weer aanleiding gaf tot een tegemonstratie van de gelegenheidscoalitie Pro Paria. Een confrontatie bleef niet uit en al snel liepen de gemoederen verder op en dreigde een lange hete zomer.

De krant van wakker Nederland wist er wel raad mee en vulde zijn voorpagina met de bekende dikke chocoladeletters. Maar het was zeker niet alleen deze krant, andere media waren er ook in rap tempo bij. Een nieuwe golf van - negatieve - publiciteit over de Schilderswijk overspoelde het land. Al snel werden de verbindingen met de vroegere gebeurtenissen gemaakt.

Het aloude beeld van probleemwijk werd uit de la getrokken en opnieuw opgediend. Gelukkig kon, nog maar net op tijd, het tij ten goede worden gekeerd.

De aangekondigde demonstraties in de Schilderswijk werden - terecht - verboden, waarmee een vrijwel zekere verdere escalatie in de Schilderswijk zelf

werd voorkomen. Maar is de spanning nu van de baan? Gaan wij over tot de orde van de dag?

Nee, de spanningen zijn zeker nog niet weg. Maar juist nu is het belangrijk dat wij ons realiseren dat de huidige spanningen eigenlijk niets, of maar heel weinig, met vroeger te maken hebben. Wat zich in de Schilderswijk voordeed had op tal van andere plaatsen in Nederland kunnen losbarsten. Nederland is in de afgelopen vijftig jaar ingrijpend veranderd. Van een westerse- en blanke samenleving is het een multi-etnische samenleving geworden.

In de Schilderswijk (93% van de 30.000 inwoners heeft een niet traditioneel Nederlandse culturele komaf) is dat misschien het meest zichtbaar. Is het

Adri Duivesteijn (foto: Liesbeth Janson).

dan zo gek dat bij zulke spanningen in de wereld, zij die zich verbonden voelen daardoor ook geraakt worden? De belangrijkste vraag is dan ook niet of zij deze gevoelens van bezorgdheid en verdriet niet mogen hebben, maar wel hoe wij, ook in spannende tijden, met elkaar in een goede gemeenschapszin kunnen samenleven.

Die vraag is voor iedereen van belang. Van bovenaf zal de oplossing niet snel worden aangereikt. De nationale politiek zit hopeloos verstrikt in een onderlinge, vaak weinig respectvolle polarisatie over de vraag hoe wij met het huidige kleurrijke Nederland om moeten gaan. De tegenkracht moet, opnieuw, vanuit de Schilderswijk zelf komen. Verdraagzaamheid, elkaar aanspreken, respect, ja een vorm van solidariteit

moet misschien wel juist van binnenuit zijn betekenis krijgen.

De Schilderswijk, en dat is wel met vroeger te vergelijken, zit juist vol met overwegend positieve energieën - bewonersorganisaties, kerken, moskeeën, religieuze verenigingen, ouders, oudercommissies en scholen - die dagelijks werken aan een beter samenleven. Die verdienen volle- en positieve ondersteuning van de gemeente(raad). En, nu wij het toch over beeldvorming hebben, wat zou het niet mooi zijn wanneer al die media één keer tegelijkertijd (als een nieuwe hype!) aandacht zouden geven aan al die positieve energie. Wat zou Nederland dan trots kunnen zijn op die gewone maar o zo bijzondere dagelijkse werkelijkheid van ook mijn Schilderswijk.

Kinderfeest bij Voedselbank Lukaskerk

door Anne Lutje Schipholt

De Voedselbank Haaglanden heeft verschillende uitdeelpunten. Ook in onze Schilderswijk. Een daarvan is in de Lukaskerk aan het Om & Bij. Elke Voedselbank probeert zoveel mogelijk te doen voor de klanten. De Lukaskerk denkt daarbij ook aan de kinderen van de gezinnen die er klant zijn.

Elke schoolvakantie probeert de Lukaskerk-Voedselbank een extra activiteit voor kinderen op het programma te hebben. Deze zomervakantie was het alle 6 weken kinderfeest op donderdag.

Verhalenverteller

Twee maal kwam een echte verhalenverteller, Hermine van Helden, mooie verhalen vertellen met haar vertelkastje. Ze nam de kinderen en de ouders mee op reis in haar verhalen. Muisstil en met grote ogen zaten ze te luisteren. Soms wilden ze een verhaal gewoon NOG een keer horen.

Kinderzwerfboeken

En de andere vier keer was er een bibliotheek met kinderzwerfboeken. Dat zijn kinderboeken die rondzwerven. Van kind tot kind. Heel Nederland door.

Ze staan soms in boekenkastjes, zoals op 'de Schildershoeve'. En soms vind je ze in je fietstas of bij de bakker tussen de krentenbollen. Kinderzwerfboeken zijn altijd op reis, op weg naar een volgend kind. De kinderen konden kiezen uit

leesboeken, kennisboeken, stripverhalen en prentenboeken. De gulzige lezers mochten er gerust vier of vijf per week meenemen.

Kinderkamer

In de aparte 'kinderkamer' was alles ingericht voor spelletjes. Met rode konen was de een aan het dammen, de ander zat te puzzelen, Boter-kaas-en-eieren of ganzenbord te spelen en weer anderen maakten de mooiste kleurplaten.

De andere week was het tijd om te knutselen. Stempels, plakfiguurtjes, schelpen, wol, verf. Een prachtige wandplaat was het resultaat. Als kers op de taart was er soms ook een kleinigheid om thuis mee te spelen. Een kleurboek, knuffel of potje bellenblaas.

Plaswijck

Alle kinderen willen op de eerste schooldag na de vakantie graag vertellen over wat ze gedaan hebben. En dat kan! Met een speciale aanbieding voor het hele gezin: een uitstapje. Twee grote bussen vol vertrokken naar pretpark Plaswijck in Rotterdam. Een dag vol zon en heerlijk spelen!

Hermine van Helden.

PS. Nog iets:

Goed de Nederlandse taal leren is nodig voor een goede toekomst. Leuke boeken helpen daarbij. Ook voor volwassenen wordt er aan fijne boeken gedacht. Sinds kort heeft een boekenkastje van Fonds 1818 Minibieb een plek gekregen bij de ingang Van de Lukaskerk. Hier kan iedereen boeken uithalen. Leesboeken, kookboeken, hobbyboeken. En wie boeken over of uit heeft, zet ze daar in!

Peuterspeelzaal De Buutplaats doet poging voorleesrecord te verbreken

door Esther Crul

Peuterspeelzaal de Buutplaats heeft deelgenomen aan het Woezel & Pip voorleesrecord op 9 september! De juf heeft voorgelezen uit het boek; Avonturen in de Tovertuin. Wat was het een gezellige ochtend!

Het voorleesrecord werd georganiseerd door de Stichting Lezen & Schrijven. 15 minuten voorlezen per dag stimuleert de taalontwikkeling van kinderen al enorm en voorkomt taalachterstanden op latere leeftijd.

Voorlezen aan kinderen is belangrijk op elke leeftijd. Op peuterspeelzaal de Buutplaats besteden wij hier veel aandacht aan, tot groot plezier van de kinderen!

